

Hantaviirustevastased IgM ja IgG

Immuunanalüüsi osakond

Hantaviirused on *Bunyaviridae* sugukonda ja *Hantavirus* perekonda kuuluvad RNA-viirused. Nende looduslikuks reservuaariks on hantaviirust kandvad närilised. Inimesed nakatuvad kas kokkupuutel närilistega või nende kuivanud rooja-, uriini- ja süljeosakeste sissehingamisel.

Hantaviirused põhjustavad kahte kliiniliselt erinevat haigusvormi: neerusündroomiga hemorraagilist palavikku (*hemorrhagic fever with renal syndrome, HFRS*) ning hantaviiruse kardiopulmonaalset sündroomi (*hantavirus cardiopulmonary syndrome, HCPS*). HFRS on levinud Aasias ja Euroopas (Hantaan, Seoul, Puumala, Dobrava, Saaremaa serotüübid), HCPS on levinud Lõuna- ja Põhja-Ameerikas (Sin Nombre, Andes). Dobrava ja Saaremaa viirus on geneetiliselt lähedased, Saaremaa serotüüpi peeti varem Dobrava alamtüübiks.

Inkubatsiooni periood on 2–4 nädalat. IgM antikehad tekivad varakult ja võivad olla määratavad juba sümptomite ilmnemisel. IgM võib püsida määratavana mõnest nädalast kuni kolme kuuni, erandjuhtudel on see madalas kontsentratsioonis määratav 1–3 aastat peale infektsiooni. IgG antikehad on määratavad mõni päev peale IgM antikehasid. IgG püsib positiivsena aastaid peale nakkust. Läbipõdemise järgselt tekib eluaegne immuunsus.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Katsuti	Geeli ja hüübimisaktivaatoriga katsuti (punane kollase rõngaga või kollane kork)
Säilivus	Seerum +4 °C juures kuni 14 päeva

Analüüsi tegemise aeg: tööpäeviti

Analüüsimeetod: ensüüm-immuunsorptsioonmeetod (ELISA)

Vastuse vorm

Positiivne/negatiivne/piiripealne

Näidustus ja kliiniline tähendus

Hantaviirusnakkuse kahtlus.

Test määrab antikehi Euroopas olulisemate (Hantaan, Puumala, Dobrava) hantaviiruse serotüüpide vastu, kuid ei erista neid. Spetsiifiliste IgM antikehade leid on esmase ägeda infektsiooni tunnuseks. Positiivne IgG antikehade leid viitab varem põetud nakkusele.

Raili Randoja